

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT · NR 39 · STYCZEŃ 2017

W TYM NUMERZE:

1/ ZMIANY W KODEKSIE KARNYM SKARBOWYM

2/ 100 ZMIAN DLA FIRM – KONTROLE POD KONTROLĄ

3/ 100 ZMIAN DLA FIRM – UPROSZCZENIA DLA PRACODAWCÓW
I UDOGODNIENIA DLA PRACOWNIKÓW

4/ JEDNOLITY PLIK KONTROLNY – NOWE OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE
DLA MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORSTW

5/ KLAUZULA ROZSTRZYGANIA WĄTPLIWOŚCI PODATKOWYCH
NA KORZYŚĆ PODATNIKÓW PRZED NSA

6/ NOWE POROZUMIENIA DOTYCZĄCE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. ZMIANY W KODEKSIE KARNYM SKARBOWYM

Od 1 stycznia 2017 r. obowiązują znaczące zmiany w przepisach Kodeksu karnego skarbowego (dalej k.k.s.).

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na zmiany w art. 56 k.k.s., który wprowadza odpowiedzialność karną za wykroczenie skarbowe polegające na złożeniu deklaracji z pominięciem zastosowania środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie z nowymi regulacjami, karze za wykroczenie skarbowe „podlega także ten podatnik, który mimo ujawnienia przedmiot lub podstawy opodatkowania nie składa w terminie organowi podatkowemu lub płatnikowi deklaracji lub oświadczenia lub wbrew obowiązкови nie składa ich za pomocą środków komunikacji elektronicznej”.

W tym miejscu warto przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 99 ust. 11b ustawy o podatku od towarów i usług deklaracje, o których mowa w ust. 1-6, 8-9 niniejszej regulacji (deklaracje dla celów podatku VAT), składa się wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W stosunku do informacji podsumowującej obowiązek zastosowania tej formy wynika z nowego brzmienia art. 100 ust. 3 ustawy o VAT, zaś analogiczną sankcją za niezachowanie właściwej formy ich złożenia wprowadza zmieniony §2 w art. 80a k.k.s.

Kolejna zmiana dotyczy art. 62 k.k.s. związanej z wystawianiem nierzetelnych faktur. Od nowego roku za wystawianie takich faktur grozi sankcja kary grzywny zwiększonej do 720 stawek dziennych (poprzednio było to 240 stawek) albo kara pozbawienia wolności albo obie te kary łącznie.

Na tym nie koniec zmian. Z dniem 1 stycznia 2017 r. uchylono bowiem art. 50 §2 k.k.s. dotyczący zbiegu wykroczeń, który przewidywał, że w razie ukarania za dwa albo więcej wykroczeń skarbowych popełnionych przed wydaniem pierwszego orzeczenia, wykonaniu podlega tylko najsurowsza kara. Ponieważ zdaniem MF regulacja ta prowadziła w praktyce do sytuacji, w której ci sami notoryczni sprawcy czynów zabronionych nie ponosili wymiernej odpowiedzialności, adekwatnej do skali i częstotliwości naruszeń, postanowiono uchylić ten przepis.

Planowane są kolejne zmiany przepisów mające zapobiegać unikaniu odpowiedzialności za wykroczenia i przestępstwa skarbowe. Jak wynika z opisu projektu nowelizacji opublikowanego w wykazie prac legislacyjnych rządu, Ministerstwo Sprawiedliwości planuje m.in. ograniczyć możliwość zwolnienia z kary poprzez składanie czynnego żalu i korektę deklaracji.

Jak zapewnia Rząd celem wprowadzenia zmian jest wyłącznie walka z szarą strefą oraz uszczelnienie systemu podatkowego. Intencje jak najbardziej słuszne, jednak zaostrzenie przepisów, a zwłaszcza planowane pozbawienie wszystkich podatników prawa do naprawienia błędu bez ponoszenia konsekwencji z k.k.s., odbije się również na tych, którzy po prostu mylą się w rozliczeniach podatkowych, o co nietrudno, zważywszy na niejasne przepisy i zmieniające się interpretacje.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Grzegorz Białowas**

• grzegorz.bialowas@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •

- zachęcamy do kontaktu!

2. 100 ZMIAN DLA FIRM – KONTROLE POD KONTROLĄ

28 grudnia 2016 r. Prezydent podpisał ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców (Dz.U. 2016 poz. 2255) wchodzącą w skład tzw. pakietu „100 zmian dla firm”. Celem pakietu jest wzmocnienie ochrony przedsiębiorców oraz usunięcie niektórych barier w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Jedną z wprowadzonych zmian jest nowelizacja ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w zakresie dotyczącym m.in. kontroli przedsiębiorców. Zgodnie z dodanym art. 78a, organy kontroli powinny planować i przeprowadzać kontrole dopiero po uprzednim ustaleniu prawdopodobieństwa naruszenia prawa. Przepis ten zobowiązuje je do wcześniejszego przeprowadzenia analizy identyfikującej obszary, w których ryzyko naruszenia prawa jest największe. Wprowadzona regulacja ma na celu przede wszystkim ograniczenie kontroli u podmiotów, gdzie nie stwierdzono wcześniejszych naruszeń prawa, a ryzyko wystąpienia takich uchybień jest niewielkie. Wyjątki od powyższej zasady mogą dotyczyć jedynie uzasadnionych przypadków wymienionych w ustawie (np. zagrożenie życia lub zdrowia, podejrzenie popełnienia przestępstwa).

W ustawie nie sprecyzowano jednak sposobu, w jaki organy będą przeprowadzały powyższą analizę, a kompetencje w tym zakresie udzielone zostały bezpośrednio organowi kontroli lub organowi nadziedzemu. W związku z tym, dopiero praktyka pokaże, jaki realny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorców będzie miała powyższa regulacja.

Ponadto, ustawa wprowadza szereg dodatkowych rozwiązań:

- zakaz przeprowadzania ponownej kontroli, jeśli ma ona dotyczyć obszaru objętego uprzednio zakończoną kontrolą, przeprowadzoną przez ten sam podmiot;
- możliwość wniesienia skargi do sądu administracyjnego na przewlekłość czynności kontrolnych;
- obowiązek umieszczania przez organy na swoich stronach internetowych szczegółowych informacji o procedurach kontroli oraz
- możliwość wspólnych kontroli kilku organów, jeżeli dotyczą one tej samej sprawy, a przedsiębiorca wyraził na nią zgodę lub złożył o nią wniosek.

Powyższe zasady dotyczą kontroli, do których zastosowanie mają przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w tym m.in. kontroli podatkowych.

Ustawa weszła w życie 1 stycznia 2017 r.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Władysław Varga**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 •

- zachęcamy do kontaktu!

3. 100 ZMIAN DLA FIRM – UPROSZCZENIA DLA PRACODAWCÓW I UDOGODNIENIA DLA PRACOWNIKÓW

Kolejną z szeregu zmian wprowadzonych wyżej wspomnianą ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców jest nowelizacja ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy. Zmiany obejmują swoim zakresem przede wszystkim problematykę wprowadzania regulaminu pracy i regulaminu wynagradzania, wydawania świadectwa pracy oraz dochodzenia niektórych roszczeń związanych ze stosunkiem pracy.

Do końca 2016 r. obowiązek wprowadzenia regulaminu pracy oraz regulaminu wynagradzania ciążył na pracodawcy, który zatrudniał minimum 20 osób. Obecnie limit ten jest istotnie wyższy i obowiązki te zaktualizują się dopiero w momencie zatrudnienia 50. pracownika (o ile – tak jak w poprzednim stanie prawnym – pracodawca nie jest w tej materii objęty zakładowym / ponadzakładowym układem zbiorowym pracy). Natomiast pracodawca zatrudniający mniej niż 50, lecz minimum 20 pracowników, będzie zobowiązany do wprowadzenia ww. regulaminów, jeżeli z takim wnioskiem wystąpi zakładowa organizacja związkowa. Na marginesie warto wskazać, że w drodze nowelizacji odrębnej ustawy w analogiczny sposób zwiększono limit odnoszący się do obowiązku utworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Kolejne uproszczenie dla pracodawców dotyczy zasad wydawania świadectwa pracy. Po pierwsze, zdjęto z pracodawców obowiązek wydawania świadectwa po upływie 24 miesięcy od zatrudnienia

pracownika, jeżeli jest on zatrudniany na podstawie umów terminowych. Po drugie, obowiązek wydania tego dokumentu w razie rozwiązania lub wygaśnięcia umowy o pracę wystąpi tylko wtedy, jeżeli pracodawca nie zamierza nawiązać z tym samym pracownikiem kolejnego stosunku pracy w ciągu 7 dni (chyba że pracownik zawnioskuje o wydanie świadectwa). Ponadto, 30 grudnia 2016 r. wydano nowe rozporządzenie w sprawie świadectwa pracy (Dz.U. z 2016 r. poz. 2292), w załączniku do którego znajduje się nowy pomocniczy wzór świadectwa pracy wraz z instrukcją jego wypełniania.

Ostatnia z istotnych zmian spowodowała wydłużenie terminów, w których można wnieść do sądu pracy:

- odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę – z 7 do 21 dni,
- żądanie przywrócenia do pracy lub odszkodowania – z 14 do 21 dni,
- żądanie nawiązania umowy o pracę – z 14 do 21 dni.

○ zmianie tej należy w szczególności pamiętać przy formułowaniu pouczenia stanowiącego element oświadczenia o wypowiedzeniu bądź rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Aleksandra Dyrek-Orlando**

• aleksandra.dyrek@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •

– zachęcamy do kontaktu!

4. JEDNOLITY PLIK KONTROLNY – NOWE OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE DLA MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORSTW

Jedną z najistotniejszych zmian wchodzących w życie wraz z początkiem 2017 r. jest wprowadzenie obowiązku wysyłania ewidencji zakupu i sprzedaży VAT w formacie JPK (plik JPK_VAT) za okresy miesięczne przez małych i średnich przedsiębiorców.

Pomimo faktu, że część podatników (duże podmioty) już od połowy 2016 r. zobowiązana jest do wysyłania co miesiąc pliku JPK_VAT, pełne dostosowanie się do wymogów wprowadzonych przez ustawodawcę pozostaje w dalszym ciągu kwestią problematyczną. Z pomocą podatnikom nie przychodzi niestety Ministerstwo Finansów, z którego często płyną sprzeczne ze sobą lub nieznajdujące uzasadnienia w przepisach sygnały w zakresie sposobu interpretacji poszczególnych kwestii.

Przykładowo - na początku roku MF wydało komunikat co do zakresu danych, które należy brać pod uwagę przy ustalaniu statusu przedsiębiorcy w 2017 r. (jako mikro, małego lub średniego). Zdaniem MF, za relewantne należy uznać dane za lata 2015 i 2016. Co więcej, MF stwierdziło, że do uzyskania statusu małego przedsiębiorcy i w konsekwencji obowiązku przesyłania JPK_VAT już z początkiem 2017 r. wystarczające jest przekroczenie wskaźnika zatrudnienia i jednego z dwóch wskaźników finansowych tylko w jednym z analizowanych lat, co w naszej ocenie nie wynika bezpośrednio z odpowiednich regulacji.

Kolejne wątpliwości dotyczą już samego zakresu danych, które powinny wchodzić w skład prowadzonej ewidencji i tym samym w skład struktury JPK_VAT.

Problemy interpretacyjne związane są w tym przypadku z nowelizacją VAT obowiązującą od 2017 r. i brzmieniem przepisu art. 190 ust. 3 ustawy o VAT. Z jego treści wynika bowiem konieczność podania w ewidencji „innych danych służących identyfikacji poszczególnych transakcji”. Niestety, do dnia dzisiejszego nierozstrzygnięty wydaje się spór powstały na bazie tego przepisu dotyczący konieczności ujmowania w prowadzonej ewidencji faktur wystawianych do paragonów. Z jednej strony MF w wydawanych przez siebie broszurach informacyjnych i odpowiedziach na pytania podatników przyjmuje stanowisko, zgodnie z którym takie faktury nie powinny wchodzić w skład pliku JPK_VAT. Z drugiej jednak strony, funkcjonują w obiegu interpretacje indywidualne, z których wynika, że faktury do paragonów powinny jednak wchodzić w skład ewidencji (np. interpretacja indywidualna DIS w Warszawie z 24 listopada 2016 r. sygn. 1462-IPPP2.4512.689.2016.1.IZ).

Jedyną pozytywną w ostatnim okresie wiadomością związaną z JPK wydaje się być potwierdzenie braku konieczności prezentowania każdej pozycji z faktury sprzedaży lub zakupu (interpretacja indywidualna DIS w Bydgoszczy z 8 grudnia 2016 r., sygn. 0461-ITPP1.4512.761.2016.1.MN).

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Kamil Wilczewski**

• kamil.wilczewski@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •

- zachęcamy do kontaktu!

5. KLAUZULA ROZSTRZYGANIA WĄTPLIWOŚCI PODATKOWYCH NA KORZYŚĆ PODATNIKÓW PRZED NSA

10 stycznia 2017 r. NSA wydał wyrok (II FSK 3729/14) uwzględniający skargę kasacyjną podatnika, w którym NSA odwołał się bezpośrednio do klauzuli rozstrzygania wątpliwości na korzyść podatników.

Klauzula *in dubio pro tributario* obowiązuje w polskim systemie prawa podatkowego od 1 stycznia 2016 r., kiedy w życie weszła nowelizacja Ordynacji podatkowej, a z nią art. 2a, w myśl którego niedające się usunąć wątpliwości, co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika.

Zmiana ta, choć spotkała się z powszechną aprobatą, w praktyce wydawała się być bez znaczenia

- zarówno organy podatkowe jak i sądy dotychczas zdawały się nie mieć wątpliwości uzasadniających zastosowanie przywołanego przepisu, co sprawiało, że regulacja była praktycznie martwa. Wydaje się jednak, że sytuacja, wraz z przywołanym na wstępie wyrokiem, ulega zmianie.

Obecnie dostępna jest jedynie sentencja wyroku, w związku z czym dokładne przybliżenia orzeczenia oraz sposobu zastosowania klauzuli nie jest możliwe, dlatego w tym wydaniu *Tax Point of View* jedynie sygnalizujemy temat. Więcej o przywołanym orzeczeniu napiszemy po publikacji uzasadnienia na stronach NSA.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Marcin Radwan**

• marcin.radwan@taxpoint.pl • tel. 664 717 348 •

- zachęcamy do kontaktu!

6. NOWE POROZUMIENIA DOTYCZĄCE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1 stycznia zaczęły obowiązywać nowe porozumienia o unikaniu podwójnego opodatkowania z Koreą Południową, Bośnią i Hercegowiną oraz Tajwanem. Przyjęte regulacje są zupełnie nowe, jak w przypadku Tajwanu, lub stanowią zmiany do uregulowań obecnie obowiązujących.

Umowa z Koreą została zmieniona protokołem wprowadzającym kilka modyfikacji do dotychczas obowiązującego porozumienia. Spośród nich na szczególną uwagę zasługuje nowa regulacja dotycząca opodatkowania należności licencyjnych – stawka podatku u źródła od tych należności została obniżona z 10% do 5%. Wprowadzono również tzw. klauzulę nieruchomościową. Zmianie nie uległa metoda proporcjonalnego zaliczenia jako metoda unikania podwójnego opodatkowania, dodatkowo wprowadzono jednak możliwość odliczenia przez polską spółkę otrzymującą dywidendy wypłacane przez spółkę koreańską podatku zapłaconego w Korei przez spółkę koreańską od zysku, z którego ta dywidenda została wypłacona. Warunkiem odliczenia jest posiadanie przez spółkę polską przynajmniej 75% udziałów w kapitale spółki wypłacającej dywidendy.

Nowym porozumieniem jest umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania z Bośnią i Hercegowiną, która zastąpiła wcześniej obowiązującą umowę z Jugosławią z 1985 r. Nowe regulacje oparto na najnowszych wytycznych OECD. Jako metodę unikania podwójnego opodatkowania dla rezydentów polskich przyjęto metodę wyłączenia z progresją jako

zasadniczą oraz metodę zaliczenia z progresją, odnoszącą się m.in. do dochodów z dywidend, odsetek, należności licencyjnych czy z zysków przedsiębiorstw.

W odmiennej formie zawarto porozumienie z Tajwanem – ze względu na złożony status Tajwanu niemożliwe stało się zawarcie standardowej umowy międzynarodowej, dlatego też kwestia została uregulowana ustawą o zasadach unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu stosowanych przez Rzeczpospolitą Polską i terytorium, do którego stosuje się prawo podatkowe należące do właściwości Ministra Finansów Tajwanu. Podobnie jednak jak w przypadku umów międzynarodowych, regulacje oparto na Konwencji Modelowej OECD. Jako metodę unikania podwójnego opodatkowania wprowadzono metodę zaliczenia proporcjonalnego. Ustawa to ma szczególne znaczenie, gdyż dotychczas nie obowiązywały żadne regulacje dotyczące opodatkowania dochodów polskich rezydentów podatkowych osiągniętych w Tajwanie.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Magdalena Pancewicz**

• magdalena.pancewicz@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •

- zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem Tax Point of View nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://www.linkedin.com/company/taxpoint-sp-z-o-o>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •